

شهر وند

روزنامه

شنبه ۱۸ بهمن ۱۳۹۳ | ۱۷ ربيع الثاني ۱۴۳۶
7 Feb 2015 | سال دوم | شماره ۴۹۵

سالانه یک میلیون کیلوگرم گوشت در ورآمین از زباله تولید می شود

چرای دامها میان زباله های شهری و بیمارستانی

گروه جامعه | هر روز به ضیافت زباله ها دعوتند. چراگاهشان هیچ شباهتی با چراگاه سنتی گذشته ندارد، خوراکشان هم همین طور. دیگر از علوفه تازه یا علوفه خشک خبری نیست. آنها هر روز به ضیافت زباله های شهری، بیمارستانی و عفونی دعوت می شوند. شکم دام های شهرستان پیشوا و ورآمین، مدت ها است با زباله های سیر می شود که به صورت بهداشتی دفن و دیو نمی شوند، زباله های راه شده در بیابان های اطراف پیشوا که حالا به چراگاه دامی گوسفندان در این شهرستان تبدیل شده است. گوسفندان، نه در نزدیکی این مرکز دپوی زباله بلکه از زباله های که دپو می شوند، تغذیه می کنند. به گزارش دیده بان، محیط زیست و حیات وحش ایران، مدت ها است که محل دپوی زباله های شهری، بیمارستانی و عفونی در شهرستان پیشوا در استان تهران به چراگاه دامی دام های اهلی تبدیل شده است. هر روز صدها رأس گوسفند در این محل مشغول به چرای زباله ها هستند و در نهایت

طرح نو

فلسفه زبستی شما چیست؟

یک نگاه ساده به زندگی

۹-۱۰ صفحه های ۱۷

ظریف در حاشیه کنفرانس امنیتی مونیخ:

مذاکرات رایج می بریم

۲ صفحه ۴

اقتصاد

دلایل افزایش مبلغ قبض گاز مشتریان خانگی

شرکت ملی گاز اعلام کرد

عوارض، آيونمان و مالیات بر ارزش افزوده پنجهایی هستند که رقم قبوض گاز را بالا می برند

مشترکانی که احتمال می دهند در تعیین نرخ گاز بهای آنها اشتباهی پیش آمده با مراجعه به این دفاتر و محاسبه مجدد، می توانند مشکل خود را برطرف کنند

۴ صفحه ۴

جامعه

مدیر عامل تأمین اجتماعی: شیمی درمانی و رادیوتراپی رایگان شد

۱۷ صفحه ۱۷

اقتصاد

گزارش «شهر وند» از تغییر رویکرد مصرف کنندگان کم توان

پدیده جایگزینی اجناس تقلبی به جای کالا های اصل

بنابر گزارش های اتاق بین المللی بازرگانی، تولیدات تقلبی ۵ تا ۷ درصد از سهم تجارت جهانی را به خود اختصاص می دهند. درآمد سالانه ۶۰۰ میلیارد دلاری این صنعت در مقایسه با قاچاق موادمخدر، تجاری کم خطر تر و سودآور شناخته شده و روز به روز در حال افزایش است ...

۶ صفحه ۶

یادداشت ها

اقتصاد

ایران نیازمند اقتصاد آب محور

واهب نصیری

۵

جامعه

تکلیف دخترکان مظلوم دیار من؟

سعید اصغر زاده

۱۲

طرح نو

فرزند فلسفه زندگی والدین

محسن ترکی

۹

طرح نو

کار با ماست

فریدون چندی

۱۳

چهارشنبه

مثل یک سر آشپز

مریم نراقی

۱۳

یادداشت

دهه فجر و قراری برای آسیب شناسی توسعه

نادر هوشمندیار
استاد دانشگاه

دهه فجر یکبار دیگر از راه رسیده است و ما این روزها بهار پیروزی را جشن گرفته ایم و شادمان هستیم. بدون شک این حق مسلم مردم و نظام جمهوری اسلامی است که برای پیروزی در یکی از بزرگترین انقلاب های تاریخ بشری نشانه ای در روز شمار رسمی کشور بگذارند که به واسطه آن هر سال، به مناسبت پیروزی انقلاب جشن و سرور برپا شود. در این باره هیچ شکی وجود ندارد و این شادی و شادمانی برانده انقلاب اسلامی ایران است. فراغ از این به نظر می رسد حالا که چند دهه از انقلاب می گذرد و قطار انقلاب به ایستگاه توسعه و پیشرفت و ترقی رسیده است باید به این باور برسیم که شادمانی و شادباش های سالگرد انقلاب را یک مولفه بسیار مهم می تواند تقویت کند و حتی راهبردی مستحکم برای توسعه کشور محسوب شود. این مولفه چیزی نیست جز آسیب شناسی راهبردی و استراتژیک مسیری که برای دستیابی به توسعه پایدار و اهداف مورد ترقی و رشد کشور پیمو ده ایم. در واقع از این طریق مایه توانیم بر گزاری سالگرد انقلاب را از حالت یک جشن به قراری تبدیل کنیم که در آن همه ارکان اجرایی کشور وظیفه دارند تا ناکام از آسیب شناسی توسعه ایران را تدوین و به مردم ارائه دهند. بدون شک این اقدامی است که می تواند بخش های بزرگتری از طبقات اجتماعی، مخصوصا جوانان را درگیر مناسبت های مربوط به انقلاب و تغییر و تحولات مثبتی که طی این سال های نسبت به قبل از انقلاب رخ داده، قرار دهد. جوانان امروز ایران نیاز دارند تا در جریان اهداف انقلاب و پیشرفت دانش و آگاهی مردم در سال های بعد از انقلاب نسبت

یادداشت

معیاری برای نقد سیاست ها

مصطفی عابدی | روزنامه نگار

هفته گذشته پانزدهم بهمن ماه برابر با روز جهانی سرطان بود. هر چند ایران در مقایسه با سایر کشورها از حیث میزان سرطان در وضعیت نا امید کننده ای نیست، ولی شدت روند رو به رشد آن جای نگرانی است و اگر زودتر برای آن فکری نشود، ممکن است در آینده با معضلات بیشتری در این مورد مواجه شویم که نتوانیم آنها را حل کنیم.

با ورود به این مسأله می توان یک پرسش کلیدی را در باره جامعه ایران طرح کرد. میانگین هزینه درمان هر بیمار سرطانی حدود بیست تا چهل میلیون تومان است و گفته می شود که سالانه هزاران میلیارد تومان هزینه درمان بیماران سرطانی می شود، ولی چرا برای هزینه های پیشگیری از آن، اقدام شایسته ای که متناسب با سطح جامعه ما باشد صورت نمی گیرد؟ چرا موقع بیماری حاضریم هر گونه هزینه های را پرداخت کنیم ولی هنگام پیشگیری حساسیت های چند برابر کمتر می شود؟ این مشکل در سطح فردی قابل فهم است. بیشتر ما انسان ها نسبت به پرداخت هزینه های پیشگیری کمتر احساس مسئولیت می کنیم. دلایل تا حدی وجود این احتمال است که ما دچار این بیماری نمی شویم. وقتی که سالانه از هر صدها نفر حدود ۱۳۰ نفر دچار این بیماری می شوند، یعنی فقط حدود یک هزارم احتمال ابتلا به سرطان را داریم، بنابراین به لحاظ آماری سرمایه گذاری بر پیشگیری را مقرون به صرفه نمی دانیم. ضمن این که خطر بیماری همیشه احتمالی، ولی هزینه پیشگیری قطعی است. در حالی که موقع بیماری قضیه فرق کرده و خطر قطعی است، به همین دلیل هر گونه هزینه های را انجام می دهیم. ولی آیا دولت ها هم باید مثل افراد عمل کنند؟ پاسخ منفی است، زیرا دولت ها بر اساس احتمالات رفتار می کنند. چه تصمیم می گیرند و سیاست گذاری می کنند. برای دولت ها احتمال این که فلان فرد دچار سرطان شود، یک بحث است ولی این که سالانه بر طوطی یکصد هزار نفر سرطانی خواهد داشت، بحث دیگری است. بنابراین در سطح کلان با موضوع احتمال مواجه نیستیم، بلکه با واقعیت های قطعی روبرو هستیم. بنابراین کاملاً منطقی است که برای گریز از ابتلای به سرطان هزینه هایی را در حد معقول و قابل دفاع صرف بر نامه های پیشگیری نماییم. ولی در این میان مشکلی وجود دارد. در جوامعی مثل جامعه ما نحوه شناسایی عملکرد دولت ها مبتنی بر قواعد مورد قبول اهل علم نیست و به همین دلیل هم دولت ها سیاست گذاری علمی را در دستور کار قرار نمی دهند. چرا؟ فرض کنیم که یک دولت

یادداشت

چه کسی از توافق هسته ای می ترسد؟

آرمین منتظری
روزنامه نگار

این روزها شایعاتی در خصوص احتمال زیاد دستیابی ایران و گروه ۵+۱، به توافق سیاسی هسته ای به گوش می رسد. از یک سو خبرگزاری آسوشیئیتدپرس، از طرح جدیدی خبر داده است که بر مبنای آن احتمال حل و فصل اختلافات در خصوص ظرفیت غنی سازی ایران، بیشتر خواهد شد. البته مقامات طرفین مذاکره کننده هنوز در خصوص خبر آسوشیئتدپرس اظهار نظر نکرده اند. اما آنچه که مسلم است این است که قرار است مذاکرات هسته ای در حاشیه کنفرانس مونیخ ادامه یابد و محدود جواد ظریف، وزیر امور خارجه ایران با همتایان غربی شان مذاکره خواهد کرد. فارغ از این که آیا توافق هسته ای نزدیک است یا خیر، نکته ای که در این میان جلب نظر می کند، برخی اظهارات منتقدان تیم مذاکره کننده هسته ای است. سخنان منتقدان را بهتر بگوییم مخالفان مذاکرات هسته ای بر دو محور عمده استوار است: نخست این ادواتی است که به نحوه مذاکره وارد می کنند و دوم اتهاماتی که به تیم مذاکره کننده وارد می آورند که این دو محور در ادامه مورد مذاکره قرار می گیرد.

در حوزه ایرادهایی که به تیم مذاکره کننده وارد می شود، محدود جواد ظریف، رئیس تیم مذاکره کننده ایرانی وزیر امور خارجه همواره هدف منتقدان بوده است. ظریف هر آنچه که بگوید، با هر مقامی که دیدار کند، هر سفری که برود، هر قدمی که بزند و هر اظهار نظر رسمی و غیر رسمی بکند، تحت فشار منتقدان قرار می گیرد. سخن از نقد نیست که نقد پذیرفته است و لازم، سخن اما این است که وقتی تیغ نقد بیش از اندازه تیز شود و صاحب تیغ در استفاده از آن وقت به حوزه سیاسی تیغ چاک می دهد و آسیب وارد می آورد. عمل ناقد باید همانند عمل دست جراحی باشد که چاقوی تیز جراحی را با فشار کافی و با دقت بر موضع عمل می فشارد. چه این که او به خوبی می داند که فشار بیش از اندازه به بافت داخلی بدن آسیب می زند و فشار بیش از اندازه کم نیز برشی صورت نمی دهد و در نتیجه عمل و درمانی در پی نخواهد بود. نقد بی محابا و دور از انصاف وقتی در حوزه سیاسی صورت می گیرد، به ناگاه منتقد را به مخالف تبدیل می کند. حال آن که در بحث مذاکرات هسته ای، موافقت اصولی از سوی مقام معظم رهبری صورت گرفته است و مذاکرات هسته ای به منظور رفع تحریم های غیر قانونی به عنوان سیاست راهبردی جمهوری اسلامی در دولت حسن روحانی به کار گرفته شده است.

ادامه در صفحه ۲

شهر وند

روزنامه

تلفن: ۰۲۰-۴۴۹۵۶۲۰۰ | فاکس: ۴۴۹۵۶۲۰۳
Shahrvand.Agahiha@gmail.com

ستون پیام های خوانندگان را هر روز در صفحه ۱۶ بخوانید

سریست: رضا عباس زاده
کرج، سمر اهور دشت، ساختمان ققنوس، طبقه هشتم، واحد ۲۹

شهر وند

روزنامه

تلفن: ۰۲۰-۴۴۹۵۶۲۰۰ | فاکس: ۴۴۹۵۶۲۰۳
Shahrvand.Agahiha@gmail.com

ستون پیام های خوانندگان را هر روز در صفحه ۱۶ بخوانید